

Dávid Katalin 100 éves

Köszöntés

Drága Kata!

Kiváltságos lehetőség valakit a századik születésnapján köszönteni. A jókívánságok mellett az embernek óhatatlanul eszébe jut a sok együtt megélt esemény, találkozások, beszélgetések. 40 éve vagyunk barátok. Szakmai ismeretséggént kezdődött, de nagyon hamar barátság lett belőle. A vidéki elhagyott, elárvult zsidó épített emlékeket szerettem volna valamilyen módon megmenteni, dokumentálni, az elhallgatott múltnak azokat az emlékeit, amelyek a magyar vidéken majdnem mindenhol még nyomokban fellelhetőek voltak. Innen indult a Goldmark Alap (azért alap, mert alapítványra nem kaptunk lehetőséget). Mindez még a rendszerváltás előtt, az 1980-as évek elején, közepén történt. Váltald az alap elnöki posztját és tevékenyen részt vettél a szervezésben. A Hitközséghez lettünk csatolva. A társelnök Scheiber Sándor halála után lemondta az elnökségről, és az alap hamarosan megszűnt működni. Annyi időnk és pénzünk volt, hogy a mádi zsidó templom félbehagyott felújítására elkészült és ott heverő ablakkereteket a helyükre tettük és beüvegeztettük. Ezzel évekre – a későbbi felújításig – megmentettük a gyönyörű későbarokk épületet a további romlástól.

Sokat beszélgettünk. Akkoriban az Egyházi Szakfelügyeletet vezetted. Olyan nagyszabású kiállítások megrendezése volt mögötted, mint a soá emlékére rendezett kiállítás a Magyar Nemzeti Galériában, az Egyházművészeti Kiállítás Esztergomban, az úrihimzésekben rendezett kiállítás az Iparművészeti Múzeumban. Ebben az időben készült a Zsidó Múzeum új, állandó kiállítása. Pénzt szereztél a szakfelügyelet részéről, szakmai tanácsaiddal hozzájárultál a több mint 30 évig fennálló, nagyon gazdag anyagot bemutató kiállítás létrejöttéhez.

Fehér László: Dávid Katalin
2023. Tus, ceruza, papír. 58 x 48 cm
(A reprodukciót
Darabos György készítette)

Finom, érzékeny megközelítés jellemezte kiállításodat Szentendrén az Anna Margit–Ámos Imre-gyűjteményben. Külön mutattad be a művészpár munkáit, így sokkal erőteljesebb hatást elérve, mint a későbbi rendezések.

Nagyon nagy ismeretanyag kell ahhoz, hogy ugyanúgy értsen valaki a középkori egyházművészethez, mint a huszadik századi modern művészeti irányzatokhoz. Mindezt veled meg lehet beszélni. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy olyan gyakran volt is módom erre. Érdeklődő figyelemmel kísérted munkámat a Zsidó Múzeumban. Mindig megosztottam veled elképzeléseimet a készülő kiállításokról, és örömmel vettem a helyeslést, hálás voltam a tanácsaidért.

Nagy témája még beszélgetéseinknek a nekem történelem, Neked Szegeden és Budapesten átélte háborús évek, az embermentés. Különösen akkor beszélünk erről sokat, amikor a visszaemlékezéseidet írtad.

És akkor még nem említettem a római találkozásokat. Először a Mózes-szobornál találkoztunk. Mózes, Michelangelo és Freud emlékének tiszteletére. Második alkalommal Nálad, az Akadémián, és elvittél minket, hogy megmutasd a középkori Rómát.

Ezek mind a szakmához kapcsolódó dolgok, de van nekünk családunk is, akikről szintén sokat beszélgettünk. Családunk, akikkel törődünk és akik törődnek velünk.

Drága Kata, köszöntelek magam és mindazok nevében, akik hozzám hasonlóan oly sok jót és tudást kaptak Tőled. Kívánjuk, hogy érezd jól magad családot és tanítványaid körében!

Gábor Anna

